ଦାନିଏଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକ - ସତାଶୀତମ ଅଂଶ

ଦଶ କନ୍ୟାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତର ଉନ୍ମୋଚନ: ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ଇତିହାସ ମାଧ୍ୟମରେ ଗଭୀର ଯାତ୍ରା

Jeff Pippenger
2024-02-20

ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ଲୋକମାନଙ୍କର ଅନୁଭବକୁ ଚିତ୍ରିତ କରେ।

> "ମାଥିଉ 25 ରେ ଥିବା ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ମଧ୍ୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ଲୋକମାନଙ୍କର ଅନୁଭବକୁ ଚିତ୍ରଣ କରେ।" The Great Controversy, 393.

ମିଲେରାଇଟ୍ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟମାନେ ସେହି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତକୁ ଅକ୍ଷରଶଃ ପୂରଣ କରିଥିଲେ।

> "ମୁଁ ପ୍ରାୟତଃ ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କ ଉପମାକଥା ପ୍ରତି ପରିଚାଳିତ ହେଉଛି, ଯାହାମଧ୍ୟରୁ ପାଞ୍ଚଜଣ ଜ୍ଞାନୀ ଥିଲେ, ଏବଂ ପାଞ୍ଚଜଣ ମୂର୍ଖ। ଏହି ଉପମାକଥା ଶବ୍ଦେ ଶବ୍ଦେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛି ଏବଂ ହେବ, କାରଣ ଏହାର ଏହି ସମୟ ପାଇଁ ଏକ ବିଶେଷ ପ୍ରୟୋଗ ଅଛି, ଏବଂ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା ପରି, ଏହା ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛି ଏବଂ ସମୟର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବର୍ତ୍ତମାନ ସତ୍ୟ ଭାବେ ଅବିରତ ରହିବ।" Review and Herald, August 19, 1890.

ପ୍ରଥମ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ଆନ୍ଦୋଳନର ଇତିହାସ ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ଏହି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତର ଚୂଡାନ୍ତ କେନ୍ଦ୍ରବିନ୍ଦୁ ହେଉଛି କୁମାରୀମାନଙ୍କ ପାଖରେ ତେଲ ଅଛି କି ନାହିଁ, ଯାହା ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷାର ସନ୍ଦେଶ ଅଟେ।

> "ଏକ ଜଗତ ଅଛି ଯାହା ଦୁଷ୍ଟତାରେ, ପ୍ରବଞ୍ଚନାରେ ଓ ଭ୍ରମରେ, ମୃତ୍ୟୁର ଛାୟାରେ ହିଁ ପଡ଼ି ଅଛି,—ନିଦ୍ରାଗ୍ରସ୍ତ, ନିଦ୍ରାଗ୍ରସ୍ତ। ସେମାନଙ୍କୁ ଜାଗ୍ରତ କରିବା ପାଇଁ କାହାର ଆତ୍ମା ବେଦନାଭରା ପ୍ରସବ-ଯନ୍ତ୍ରଣା ଅନୁଭବ କରୁଛି? କେଉଁ ସ୍ୱର ସେମାନଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚିପାରିବ? ମୋର ମନ ଭବିଷ୍ୟତ୍‌ଦିଗକୁ ବହି ନିଆଯାଉଛି, ଯେତେବେଳେ ଏହି ସଙ୍କେତ ଦିଆଯିବ, 'ଦେଖ, ବର ଆସୁଛନ୍ତି; ତାଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ବାହାରିଯାଅ।' କିନ୍ତୁ କେହି କେହି ନିଜ ଦୀପଗୁଡ଼ିକୁ ପୁନଃପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ ତେଲ ଆହରଣ କରିବାରେ ବିଳମ୍ବ କରିଥିବେ, ଏବଂ ଅତ୍ୟଧିକ ବିଳମ୍ବରେ ସେମାନେ ଜାଣିବେ ଯେ ଯେହି ଚରିତ୍ରକୁ ସେହି ତେଲ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, ତାହା ଅନ୍ୟଙ୍କୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରିହେବ ନାହିଁ। ସେହି ତେଲ ହେଉଛି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଧର୍ମିକତା। ଏହା ଚରିତ୍ରକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ଚରିତ୍ର ସ୍ଥାନାନ୍ତରଣୀୟ ନୁହେଁ। କୌଣସି ମଣିଷ ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କ ପାଇଁ ଏହାକୁ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିପାରେ ନାହିଁ। ପ୍ରତ୍ୟେକେ ନିଜ ପାଇଁ ପାପର ପ୍ରତ୍ୟେକ କଳଙ୍କରୁ ଶୁଦ୍ଧିକୃତ ଏକ ଚରିତ୍ର ଅର୍ଜନ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ।" Bible Echo, May 4, 1896.

ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରେ ଥିବା "ତେଲ" "ଚରିତ୍ର"କୁ, ଏବଂ "ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଧର୍ମିକତା"କୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। କେବଳ ସେମାନେ, ଯେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟକୁ ଭକ୍ଷଣ କରନ୍ତି, ପବିତ୍ରୀକୃତ ଚରିତ୍ର ଉତ୍ପନ୍ନ କରନ୍ତି।

> ତୁମ ସତ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କର; ତୁମ ବାକ୍ୟହିଁ ସତ୍ୟ। ଯୋହନ 17:17.

"ତେଲ" ମଧ୍ୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମାଙ୍କର ସନ୍ଦେଶମାନେ ଅଟେ।

> "ଆମ ପାଖକୁ ସେ ପଠାଇଥିବା ସନ୍ଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଗ୍ରହଣ କରୁ ନାହିଁ, ସେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅପମାନ ହୁଏ। ଏପରିଭାବେ ଆମେ ସେହି ସୁବର୍ଣ୍ଣ ତେଲକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରୁଛୁ, ଯାହାକି ସେ ଆମ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଢାଳିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି, ଯେଣୁ ସେହି ତେଲ ଅନ୍ଧକାରରେ ଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ପହଞ୍ଚାଇ ଦିଆଯାଉ।" Review and Herald, July 20, 1897.

"ତେଲ" ହେଉଛି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟର ସେହି ସନ୍ଦେଶଗୁଡ଼ିକ, ଯେଉଁମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଧର୍ମିକତାର ପବିତ୍ରୀକରଣକାରୀ ଉପସ୍ଥିତିକୁ ପ୍ରକାଶ କରେ। ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କ ଉପମାରେ, ଯାହା ହବକ୍‌କୂକ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ମଧ୍ୟ ଅଟେ, ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆର୍ତ୍ତନାଦର ସନ୍ଦେଶ—ଯାହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଧର୍ମିକତାର ସନ୍ଦେଶ—1888 ମସିହାର ବିଦ୍ରୋହରେ ଜୋନ୍ସ ଓ ୱାଗନରଙ୍କ ସନ୍ଦେଶ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ହୋଇଥିଲା।

> "ପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କର ମହାନ କୃପାରେ ଏଲ୍ଡର୍ସ ୱାଗୋନର୍ ଏବଂ ଜୋନ୍ସଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ତାଙ୍କର ଜନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମୂଲ୍ୟବାନ ଏକ ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲେ। ଏହି ସନ୍ଦେଶର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା ଉଚ୍ଚରେ ଉତ୍ତୋଳିତ ତାରକଙ୍କୁ—ସମଗ୍ର ଜଗତର ପାପ ପାଇଁ ହୋଇଥିବା ବଳିଦାନକୁ—ଜଗତ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଧିକ ପ୍ରମୁଖ ଭାବରେ ଉପସ୍ଥାପିତ କରିବା। ଏହା ଜାମିନଦାରଙ୍କୁ ଆଧାର କରି ବିଶ୍ୱାସଦ୍ୱାରା ଧର୍ମୀ ଠାରୁଣାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲା; ଏହା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଧର୍ମିକତା ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଆମନ୍ତ୍ରଣ କରିଥିଲା, ଯାହା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସମସ୍ତ ଆଜ୍ଞା ପ୍ରତି ଆଜ୍ଞାପାଳନରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ। ଅନେକେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ନଜରରୁ ହରାଇଦେଇଥିଲେ। ସେମାନଙ୍କର ଚକ୍ଷୁ ତାଙ୍କର ଦିବ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ, ତାଙ୍କର ଗୁଣମାହାତ୍ମ୍ୟ, ଏବଂ ମାନବ ପରିବାର ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ଅପରିବର୍ତ୍ତନଶୀଳ ପ୍ରେମ ଉପରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା। ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି ତାଙ୍କର ହସ୍ତରେ ଦିଆଯାଇଛି, ଯେପରି ସେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସମୃଦ୍ଧ ଦାନ ବଣ୍ଟନ କରିପାରନ୍ତୁ, ଏବଂ ଅସହାୟ ମାନବ କର୍ମୀଙ୍କୁ ନିଜ ଧର୍ମିକତାର ଅମୂଲ୍ୟ ଦାନ ପ୍ରଦାନ କରିପାରନ୍ତୁ। ଏହିଯେ ସେହି ସନ୍ଦେଶ, ଯାହାକି ଈଶ୍ୱର ଜଗତକୁ ଦିଆଯିବା ପାଇଁ ଆଜ୍ଞା କରିଥିଲେ। ଏହା ହେଉଛି ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ସନ୍ଦେଶ, ଯାହା ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ ପ୍ରଖ୍ୟାପିତ ହେବାକୁ ଥିବା ସହିତ, ବିପୁଳ ପରିମାଣରେ ତାଙ୍କର ଆତ୍ମାର ଉଣ୍ଡେଳନ ସହ ଯୁକ୍ତ ହେବ।" Testimonies to Ministers, 91.

ସନ୍ଦେଶଟି ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷାର ସନ୍ଦେଶ ଅଟେ।

> "ଶେଷ ବର୍ଷା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ପଡ଼ିବାକୁ ଅଛି। ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଜଣେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଦୂତ ଅବତରଣ କରିବାକୁ ଅଛନ୍ତି, ଏବଂ ସମସ୍ତ ପୃଥିବୀ ତାଙ୍କର ମହିମାରେ ଆଲୋକିତ ହେବ।" Review and Herald, April 21, 1891.

ଯେତେବେଳେ ସେହି ପରାକ୍ରମଶାଳୀ ଦୂତ 11 ସେପ୍ଟେମ୍ବର, 2001 ରେ ଅବତରିତ ହେଲେ, ସେତେବେଳେ ଅନ୍ତିମ ବର୍ଷା ଛିଟିହେବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲା, ଏବଂ ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କ ଉପମା ଓ ହବକ୍‌କୁକ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଯେପରି ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି, ସେହି ମିଲରାଇଟମାନଙ୍କ ଇତିହାସ ପୁନରାବୃତ୍ତ ହେବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲା। ସେତେବେଳେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଶେଷ ଦିନର ଲୋକମାନେ ଦୂତଙ୍କ ହାତରେ ଥିବା ପୁସ୍ତକଟିକୁ ଭକ୍ଷଣ କଲେ, ଏବଂ ଏପରି କରିବା ଦ୍ୱାରା ଯିରିମିୟାଙ୍କ ପୁରାତନ ପଥମାନଙ୍କ ଦିଗକୁ ପୁନର୍ବାର ପରିଚାଳିତ ହେଲେ, ଏବଂ ଏହିପରି ସେମାନେ ସେହି ପ୍ରହରୀମାନେ ହେଲେ, ଯେମାନେ ସତର୍କବାଣୀର ତୂରୀଧ୍ୱନି କରିବାକୁ ଥିଲେ। ସେହି ତୂରୀ-ସତର୍କବାଣୀ ଥିଲା ଲାଓଦିକିୟାର ସନ୍ଦେଶ, ଯାହାକୁ ଯିଶାୟ ଏକ ମହାଧ୍ୱନିରୂପେ ପ୍ରତିନିଧିତ କରିଛନ୍ତି।

> ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ କହ, ବିରମିବ ନାହିଁ; ତୂରୀର ପରି ତୁମ ସ୍ୱର ଉଚ୍ଚ କର, ଏବଂ ମୋର ପ୍ରଜାଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଅପରାଧ, ଏବଂ ଯାକୁବର ଗୃହକୁ ସେମାନଙ୍କର ପାପ ପ୍ରକାଶ କର। ଯିଶାୟ 58:1.

ପ୍ରଥମ ଓ ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କର ସୁଧାର ଆନ୍ଦୋଳନ ଏକ "ଶେଷକାଳ"ରେ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ। ସେହି ସମୟରେ ଏକ "ଜ୍ଞାନବୃଦ୍ଧି" ହୁଏ, ଯାହା ସେତେବେଳେ ବଞ୍ଚିଥିବା ପିଢ଼ୀକୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବ, କିନ୍ତୁ କେବଳ ସେହି ଜ୍ଞାନ ଏକ ଔପଚାରିକ ଭାବେ ଗଠିତ ସନ୍ଦେଶରୂପେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବା ପରେ ମାତ୍ର। ତାହା ପରେ ସେହି ଔପଚାରିକ ଭାବେ ଗଠିତ ସନ୍ଦେଶକୁ "ଶକ୍ତିଦାନ" କରାଯାଏ, ଏବଂ ସେହି ଶକ୍ତିଦାନ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ଅବତରଣ ଦ୍ୱାରା ଚିହ୍ନିତ ହୁଏ। ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କର ଅବତରଣ ହବକ୍‌କୁକଙ୍କ ବିବାଦକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଏବଂ ଦୁଇଟି ଶ୍ରେଣୀ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷାର ସତ୍ୟ ସନ୍ଦେଶ କିମ୍ବା ତାହାର ଜାଲିଆତି ସନ୍ଦେଶକୁ ଚିହ୍ନଟ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରେ। ତାହାପରେ ବିଶ୍ୱସ୍ତମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରହରୀ ହୋଇଯାନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ଏକ ସତର୍କତାର ତୂରୀ-ସନ୍ଦେଶ ଫୁଙ୍କିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତି।

ସତ୍ୟ ତୁରୀବାଦ୍ୟ ର ବାର୍ତ୍ତା। ହବକ୍‌କୂକଙ୍କ ଦୁଇଟି ଫଳକ ଉପରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ଆଲୋକ ଉପରେ ଆଧାରିତ। ଏହା ଲାଓଦିକିଆ ପାଇଁ ଚେତାବନୀ, ଏବଂ ଏମିତି ଏକ ଚେତାବନୀ ଯାହା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ର ପାପଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ରୂପେ ଚିହ୍ନଟ କରେ। ବିବାଦ ବଢ଼ିଚାଲେ ଯାଇ ପ୍ରଥମ ନିରାଶା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚେ, ସେତେବେଳେ ଗୋଟିଏ ଶ୍ରେଣୀ "ଉପହାସକାରୀମାନଙ୍କ ର ସଭା" ହୋଇଯାଏ, ଏବଂ ସତ୍ୟ ପହରାଦାରମାନଙ୍କୁ ନିରାଶା ପୂର୍ବରୁ ସେମାନେ ଯେପରି ବାର୍ତ୍ତା ପାଇଁ ଉତ୍ସାହ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ, ସେହି ଉତ୍ସାହକୁ ପୁନଃ ଅଳମ୍ବନ କରିବାକୁ ଡାକାଯାଏ। ପହରାଦାରମାନେ ଫେରିଆସିବା ପରେ, ସେମାନେ ଚିହ୍ନିଲେ ଯେ ସେମାନେ "ବିଳମ୍ବର ସମୟ" ମଧ୍ୟରେ ଅଛନ୍ତି, ଏବଂ ଯେ ବାର୍ତ୍ତା ବିଫଳ ହୋଇଥିବା ବୋଲି ଦିଶୁଥିଲା, ସେହି ବାର୍ତ୍ତା ପ୍ରକୃତରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାନୁସାରେ ପୂରଣ ହେବାକୁ ଥିଲା। ସେହି ବାର୍ତ୍ତା।

ଅତ୍ୟ ନ୍ତ ସଂକ୍ଷ ିପ୍ତ ଏକ ସମୟାବଧିରେ ବିକଶିତ ହେଲା (ତଥାପି ସେଥି ମଧ୍ୟ ଏକ ସମୟାବଧି ଥିଲା), ଏବଂ ବାର୍ତ୍ତା ଟି ଯେତେବେଳେ ପହଞ୍ଚେ, ସେତେବେଳେ ଏହା "ମଧ୍ୟ ରାତ୍ର ିର ଧ୍ୱ ନି"ର ବାର୍ତ୍ତା ଭାବେ ପ୍ର ତିନିଧିତ ହୁଏ, ଯାହା କେବଳ ସେହି ବାର୍ତ୍ତା ର ଏକ ବୃଦ୍ଧ ି ମାତ୍ର, ଯାହା ଦୂତ ଅବତରଣ କରିବାବେଳେ ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ର ାପ୍ତ ହେବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲା।

ସେହି ସନ୍ଦେଶର ଆଗମନ ସମୟରେ, ଯେମାନେ ଦୂତଙ୍କର ଅବତରଣ ସମୟରେ ପାହାରାଦାରମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥାନକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଯେମାନେ ତାହାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ପୃଥକ୍କରଣ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ସାଧିତ ହେଲା। ସେହି ପୃଥକ୍କରଣ ସେହି ବିନ୍ଦୁକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଯେଉଁଠାରେ ଦୂତଙ୍କର ଅବତରଣ ସମୟରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ଉତ୍ତରବର୍ଷା ଉପରେ ରଖାଯାଇଥିବା "ମାପ" ବିନା, ଉତ୍ତରବର୍ଷାର ଉଣ୍ଡେଇ ଦିଆଯିବାର ପୂର୍ବରୁ, ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ଉପରେ ମୁଦ୍ରା ଛାପିତ ହୁଏ।

ମିଲ୍ଲରାଇଟମାନଙ୍କର ଇତିହାସ ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ମୁଦ୍ରାଙ୍କନ ସମୟରେ ହେଉଥିବା ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷାର ଏକ ଉଦାହରଣ ଅଟେ। ସେହି ଇତିହାସରେ ହବକ୍କୂକଙ୍କର ବିବାଦ ଏକ ସତ୍ୟ ଏବଂ ଏକ ମିଥ୍ୟା ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷାର ସନ୍ଦେଶ ଉପରେ ଆଧାରିତ ଥିଲା। ପୌଲ ଗୋଟିଏ ଶ୍ରେଣୀକୁ ସେମାନେ ବୋଲି ପରିଚୟ କରାନ୍ତି ଯେଉଁମାନଙ୍କ ପାଖରେ ସତ୍ୟ ପ୍ରତି ପ୍ରେମ ଅଛି, ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଶ୍ରେଣୀକୁ ସେମାନେ ବୋଲି ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରବଳ ଭ୍ରମ ପ୍ରାପ୍ତ କରନ୍ତି, କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ସତ୍ୟ ପ୍ରତି ପ୍ରେମ ନାହିଁ, ଏବଂ ସେମାନେ ଏକ "ମିଥ୍ୟା"କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି।

ମିଲେରାଇଟ୍ ଆନ୍ଦୋଳନ ସତ୍ୟର ଏକ ଏପରି ବିକାଶକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହା "ଶେଷ କାଳ" ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି "ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆହ୍ୱାନ" ସମୟରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଝରିପଡ଼ା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମଗ୍ର ପରିଚାଳନାରେ ଜ୍ଞାନ ଓ ଶକ୍ତିରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଏ। ମିଲେରାଇଟ୍ ଆନ୍ଦୋଳନ କିଛି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପଥଚିହ୍ନକୁ ଚିହ୍ନଟ କରିଥିଲା, ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକର ସମାନାନ୍ତର ମିଳେ; ଯଥା "ଶେଷ କାଳ", "ଜ୍ଞାନର ବୃଦ୍ଧି" ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ "ସନ୍ଦେଶର ଔପଚାରିକ ରୂପଦାନ", ଅବତରଣ କରୁଥିବା ଜଣେ ଦୂତ ଦ୍ୱାରା ଚିହ୍ନିତ "ସନ୍ଦେଶର ଶକ୍ତିଦାନ", ଦଶ କନ୍ୟାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତକୁ ପରିଚୟ କରାଇଥିବା "ପ୍ରଥମ ନିରାଶା", "ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆହ୍ୱାନ" ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଝରିପଡ଼ା, ଏବଂ ପରେ ଏକ ଶେଷ "ଦ୍ୱିତୀୟ ନିରାଶା", ଯେଉଁଠାରେ ଏକ ବ୍ୟବସ୍ଥାଗତ ଦ୍ୱାର "ବନ୍ଦ" କରାଯାଏ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଏକ ବ୍ୟବସ୍ଥାଗତ ଦ୍ୱାର "ଖୋଲା" ଯାଏ।

> "ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ 14ର ବାର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କୁ ଈଶ୍ୱର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଧାରାରେ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ଥାନ ଦେଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ଏହି ପୃଥିବୀର ଇତିହାସର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ବନ୍ଦ ହେବାକୁ ନୁହେଁ। ପ୍ରଥମ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତର ବାର୍ତ୍ତାମାନ ଏହି ସମୟ ପାଇଁ ଏବେ ସୁଦ୍ଧା ସତ୍ୟ, ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଏହି ବାର୍ତ୍ତା ସହ ସମାନାନ୍ତର ଭାବେ ଚାଲିବାକୁ ଅଟେ। ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ ତାଙ୍କର ସତର୍କବାଣୀ ଘୋଷଣା କରେ। 'ଏହି ସବୁର ପରେ,' ଯୋହନ କହିଲେ, 'ମୁଁ ଆକାଶରୁ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କୁ ଅବତରଣ କରୁଥିବା ଦେଖିଲି; ତାଙ୍କ ପାଖରେ ବଡ଼ ଶକ୍ତି ଥିଲା, ଏବଂ ପୃଥିବୀ ତାଙ୍କ ମହିମାରେ ଆଲୋକିତ ହୋଇଗଲା।' ଏହି ଆଲୋକୋଭାସରେ, ସମସ୍ତ ତିନୋଟି ବାର୍ତ୍ତାର ଆଲୋକ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇଛି।" The 1888 Materials, 804.

ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ଆନ୍ଦୋଳନମାନଙ୍କର ପ୍ରତିରୂପ ହେଉଥିବା ମିଲରାଇଟ୍ ଆନ୍ଦୋଳନ, ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଆଠ, ପଦ ୧୩ ଓ ୧୪ରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ଦୁଇ ହଜାର ତିନିଶ ବର୍ଷ ଏବଂ ଦୁଇ ହଜାର ପାଞ୍ଚଶେ କୁଡ଼ି ବର୍ଷର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମାନଙ୍କ ସହ ଅଭିନ୍ନ ଭାବରେ ସଂଲଗ୍ନ ଥିଲା। "ଶେଷ କାଳ" ଇସ୍ରାଏଲର ଉତ୍ତର ରାଜ୍ୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦେବଙ୍କ କ୍ରୋଧର "ସାତ କାଳ"ର ଶେଷରେ ଆସି ପହଞ୍ଚିଲା। ୧୮୩୧ ମସିହାରେ ମିଲରଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାର ଔପଚାରିକ ରୂପାୟଣ, କିଙ୍ଗ ଜେମ୍ସ ବାଇବେଲର ପ୍ରକାଶନ ପରେ ଦୁଇଶେ କୁଡ଼ି ବର୍ଷରେ ଘଟିଲା।

> "ଏହି ସନ୍ଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ୟ ଦେଶମାନଙ୍କରେ ପ୍ରେରିତ ହୋଇଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ପରି, ମିଷ୍ଟର୍ ମିଲର୍ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଥମେ ସାର୍ବଜନୀନ ପତ୍ରିକାମାନଙ୍କରେ ଏବଂ ପୁସ୍ତିକାମାନରେ ଲେଖିବା ଓ ପ୍ରକାଶ କରିବା ଦ୍ୱାରା ନିଜ ଦାୟିତ୍ୱ ପୂରଣ କରିବାକୁ ଭାବିଥିଲେ। ସେ ପ୍ରଥମେ ନିଜ ମତାଭିମତଗୁଡ଼ିକୁ Brandon, Vt. ରେ ମୁଦ୍ରିତ ଏକ ବାପ୍ଟିଷ୍ଟ ପତ୍ରିକା, Vermont Telegraph ରେ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ। ଏହା 1831 ମସିହାରେ ଘଟିଥିଲା।" John Loughborough, The Great Second Advent Movement, 120.

ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ "ଶେଷ ସମୟ"ର ଆନ୍ଦୋ ଳନ 1863 ମସିହାର ବିଦ୍ରୋ ହରୁ ଏକ ଶତ ଛବିଶ ବର୍ଷର ଶେଷରେ, 1989 ମସିହାରେ, ଆସିପହଞ୍ଚ ିଲା। "ଏକ ଶତ ଛବିଶ" ହେଉଛି "ସାତ କାଳ"ର ଏକ ପ୍ର ତୀକ। ଉଭୟ ଆନ୍ଦୋ ଳନ "ସାତ

କାଳ”ର ଏକ ପୂରଣ ସହିତ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା।

ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ଆନ୍ଦୋଳନର ସନ୍ଦେଶଟି 1996 ମସିହାରେ ଔପଚାରିକ ରୂପ ନେଲା, ଯେତେବେଳେ Our Firm Foundation ନାମକ ଏକ ପତ୍ରିକାରେ ପ୍ରକାଶିତ The Time of the End ଶୀର୍ଷକ ଲେଖମାଳା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିଲା। 1776 ମସିହାରେ ସ୍ୱାଧୀନତା ଘୋଷଣାପତ୍ର ପରେ ଦୁଇଶେ କୁଡ଼ି ବର୍ଷ ଅତିତ ହେବା ପରେ ସେହି ଲେଖାଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା। ଉଭୟ ଆନ୍ଦୋଳନର ସନ୍ଦେଶ ଏମିତି ଏକ ଇତିହାସ ପରେ ଦୁଇଶେ କୁଡ଼ି ବର୍ଷ ଅତିତ ହେବା ସମୟରେ ଔପଚାରିକ ରୂପ ନେଲା, ଯାହା ସେହି ଦୁଇଶେ କୁଡ଼ି ବର୍ଷର ଶେଷରେ ପହଞ୍ଚିଥିବା ସନ୍ଦେଶ ସହ ସରାସରି ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଥିଲା।

“ଦୁଇ ଶେ କୋଡ଼ିଏ” ସଂଖ୍ୟାଟି ଖ୍ରୀଷ୍ଟପୂର୍ବ ୬୭୭ ମସିହାରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ଯିହୁଦାର ଦକ୍ଷିଣ ରାଜ୍ୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କ୍ରୋଧର “ସାତ କାଳ” ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟପୂର୍ବ ୪୫୭ ମସିହାରେ ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଆଠ, ପଦ ଚଉଦର ଦୁଇ ହଜାର ତିନି ଶେ ବର୍ଷର ଆରମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ସମ୍ପର୍କକୁ (ଏକ ସଂଯୋଗ-କଡ଼ିକୁ) ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। “ଦୁଇ ଶେ କୋଡ଼ିଏ” ସଂଖ୍ୟାଟି ଏହି ଦୁଇଟି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀକୁ ପରସ୍ପର ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ କରେ, ଏବଂ ଏହି ଦୁଇଟି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀକୁ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜମ୍‌ର ଭିତ୍ତିସ୍ଥ ପଦଗୁଡ଼ିକରେ ଏକାସାଥିରେ ଉପସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ହେଉଛି ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଆଠ, ପଦ ତେର ଏବଂ ଚଉଦ। ସେହି ପଦଗୁଡ଼ିକରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ଭାବରେ ନିଜକୁ “ସେହି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସନ୍ତ” ବୋଲି ପରିଚୟ କରାଇଥିଲେ, ଯାହା ହେଉଛି ହିବ୍ରୁ ଶବ୍ଦ “Palmoni”ର ଅନୁବାଦ, ଯାହାର ଅର୍ଥ “ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ସଂଖ୍ୟାକର୍ତ୍ତା”।

ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ସଂଖ୍ୟାକର୍ତ୍ତା ସେହି ଦୁଇଟି ଦର୍ଶନକୁ ପରିଚୟ କରାନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀର ଦୁଇଟି ରେଖାଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ସେହି ଦୁଇଟି ପଦ୍ୟରେ ହିଁ, ଯାହାକୁ ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ଏଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ସ୍ତମ୍ଭ ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରିଛନ୍ତି। ଆରମ୍ଭବିନ୍ଦୁଟି ସେମାନେ 1844 ମସିହାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣତା ପାଇବା ସମୟ ସହ ଦୁଇ ଶ ଏବଂ କୋଡିଏ ବର୍ଷର ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ସମ୍ବନ୍ଧ ଦ୍ୱାରା ଯୁକ୍ତ ହୋଇଛି। ହବକ୍କୂକ ଅଧ୍ୟାୟ ଦୁଇ ପଦ୍ୟ କୋଡିଏରେ ସମାପ୍ତ ହୁଏ; ଏହିପରି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ସଂଖ୍ୟାକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା “ଦୁଇ ଶ କୋଡିଏ” ସଂଖ୍ୟାଟିକୁ ଏକ ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାଶରେ ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି, କାରଣ ସେହି ପଦ୍ୟଟି ସେହି ତାରିଖରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ପ୍ରତିରୂପାତ୍ମକ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ଦିବସର ଏକ ପ୍ରମୁଖ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ।

> କିନ୍ତୁ ପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କର ପବିତ୍ର ମନ୍ଦିରରେ ଅଛନ୍ତି; ସମସ୍ତ ପୃଥିବୀ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନୀରବ ରହୁ। ହବକ୍କୂକ 2:20.

ଆଡଭେଣ୍ଟିଜମ୍‌ର କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ସ୍ତମ୍ଭକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିବା ସେହି ଦୁଇଟି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ କାଳପର୍ଯ୍ୟାୟ, ଯାହାକି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ସଂଖ୍ୟାକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷରୂପେ ପରିଚୟ କରାଯାଇଥିଲା, ସେଗୁଡ଼ିକ ଦୁଇ ଶେ ବିଶ ବର୍ଷ ଦ୍ୱାରା ପରସ୍ପର ସଂଯୁକ୍ତ; ଏବଂ ଯୀଶୁ (ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ସଂଖ୍ୟାକାରୀ), ଯିଏ ସଦା କୌଣସି ବସ୍ତୁର ଶେଷକୁ ତାହାର ଆରମ୍ଭ ସହିତ ସମୀକୃତ କରନ୍ତି, ସେ ଦୁଇ ଶେ ବିଶ ସଂଖ୍ୟା ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କର ଶେଷକୁ ଅକ୍ଟୋବର 22, 1844ରେ ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲେ।

ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ଆନ୍ଦୋଳନ ପରି ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କ ଆନ୍ଦୋଳନ ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ “ଶେଷ ସମୟ”ରେ (କ୍ରମଶଃ 1798 ଏବଂ 1989) ଆରମ୍ଭ ହେଲା, ଯେଉଁଠାରେ ଲେବ୍ୟବ୍ୟବସ୍ଥା ଛବିଶର “ସାତ କାଳ” ଚିହ୍ନଟ କରାଯାଏ। ଉଭୟ ଇତିହାସରେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପଥଚିହ୍ନ ଦୁଇ ଶୋ ଏବଂ କୁଡ଼ି ବର୍ଷର ସମାପ୍ତି ଦ୍ୱାରା ଚିହ୍ନିତ, ଯାହା “ସାତ କାଳ”ର ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଅଟେ; କାରଣ ଦୁଇଟି ଦର୍ଶନର (chazon ଏବଂ mareh) ଆରମ୍ଭ ବିନ୍ଦୁଗୁଡ଼ିକ ଦୁଇ ଶୋ ଏବଂ କୁଡ଼ି ବର୍ଷର ଏକ ଅବଧିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ ପରସ୍ପର ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ କରେ।

୧୬୧୧ ମସିହାରେ କିଙ୍ଗ ଜେମ୍ସ ବାଇବେଲର ପ୍ର କାଶନ, Vermont Telegraph ସମ୍ବାଦପତ୍ର ରେ ପ୍ର କାଶିତ ଭାବରେ ମିଲରଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାର ଔପଚାରିକ ରୂପଦାନ, Declaration of Independence-ର ପ୍ର କାଶନ, ଏବଂ Our Firm Foundation ପତ୍ରିକାରେ The Time of the End-ର ପ୍ର କାଶନ—ଏ ସବୁହିଁ ପ୍ର କାଶନ ଥିଲା। ଉଭୟ ଦୁଇଶେ କୋଡିଏ-ବର୍ଷୀୟ ଅବଧିର ଆରମ୍ଭ ଓ ଶେଷ—ଇତିହାସିକ ମାଇଲସ୍ତ ମ୍ଭ ଭାବେ—ଏକ ପ୍ର କାଶନକୁ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। “ଦୁଇଶେ କୋଡିଏ” ସଂଖ୍ୟା ।ଟି ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ବ ।ଣୀମୂଳକ ଏକ ସମ୍ବନ୍ଧ ର ପ୍ର ତୀକ, ଏବଂ ସମସ୍ତ ଚାରିଟି ପ୍ର କାଶନ ପ୍ର କାଶନ

ହେବାର ଦ୍ୱ ାରା ପରସ୍ପ ର ସଂଯୁକ୍ତ ; ତଥାପି ସେମାନେ ନିଜନିଜ ଇତିହାସରେ "ଜ୍ଞ ାନର ବୃଦ୍ଧ ି" ଭାବେ ପ୍ର ତିନିଧିତ ବାଓ ର୍। ଦ୍ୱ ାରା ମଧ୍ୟ ସଂଯୁକ୍ତ ।

1611 ମସିହାର ବାଇବେଲ୍ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ଦରବାରମାନଙ୍କଠାରୁ ମାନବଜାତିଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୁସମାଚାରର ସଂପ୍ରେଷଣକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ମିଲରଙ୍କ ସନ୍ଦେଶ ସମୟ-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମାନଙ୍କର ପରିପ୍ରେକ୍ଷିତରେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ହବକ୍କୁକଙ୍କ ଦୁଇଟି ପବିତ୍ର ଚାର୍ଟ ଏହାକୁ ସହଜରେ ପରିଚିତ କରାଇଥାଏ ଯେ, ମିଲରଙ୍କ ସନ୍ଦେଶ ଇତିହାସର ରେଖାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଚିତ୍ରରୂପେ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହୋଇଥିଲା। "Vermont" ର ଅର୍ଥ "ଏକ ସବୁଜ ପର୍ବତ", ଏବଂ ପ୍ରେରିତ ବାଣୀ ଅନୁସାରେ "ସବୁଜ" ବିଶ୍ୱାସର ଏକ ପ୍ରତୀକ।

> "ଏହି ସ୍ୱପ୍ନ ମୋତେ ଆଶା ଦେଇଥିଲା। ମୋର ମନରେ ସେହି ସବୁଜ ଡୋରିଟି ବିଶ୍ୱାସଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା, ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭରସା କରିବାର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଓ ସରଳତା ମୋର ଆତ୍ମା ଉପରେ ଉଦୟ ହେବାକୁ ଲାଗିଲା।" Christian Experience and Teachings, 28.

ମିଲରଙ୍କ ସନ୍ଦେଶଟି ବିଧିବଦ୍ଧ ରୂପେ ସ୍ଥିର କରାଯାଇ ବିଶ୍ୱସ୍ତ କଳିସିଆରୁ ପ୍ରଘୋଷିତ ହୋଇଥିଲା, କାରଣ ଶେଷ ଦିନମାନରେ ଏକ "ପର୍ବତ" ଅର୍ଥାତ୍ ଏକ "କଳିସିଆ"।

> ଏବଂ ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କରେ ଏହା ଘଟିବ, ଯେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗୃହର ପର୍ବତ ପର୍ବତମାନଙ୍କ ଶିଖରେ ସ୍ଥାପିତ ହେବ, ଏବଂ ପର୍ବତଶ୍ରେଣୀମାନଙ୍କଠାରୁ ଉଚ୍ଚ କରାଯିବ; ଏବଂ ସମସ୍ତ ଜାତି ତାହା ପ୍ରତି ପ୍ରବାହିତ ହେବେ। ଏବଂ ଅନେକ ଲୋକ ଯାଇ କହିବେ, ଆସ, ଆମେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପର୍ବତକୁ, ଯାକୁବଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୃହକୁ ଯାଉ; ସେ ଆମକୁ ତାଙ୍କ ପଥଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ ଶିକ୍ଷା ଦେବେ, ଏବଂ ଆମେ ତାଙ୍କ ମାର୍ଗମାନରେ ଚାଲିବୁ; କାରଣ ସିଓନରୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ବାହାରିବ, ଏବଂ ଯିରୂଶାଲେମରୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ। ଯିଶାଇୟ 2:2, 3.

ମିଲରଙ୍କର ଔପଚାରିକ ଭାବେ ରୂପାୟିତ ପରୀକ୍ଷା-ସନ୍ଦେଶ ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟ ମଣ୍ଡଳୀଠାରୁ ଆସିଥିଲା, ଏବଂ *The Telegraph* ନାମକ ପ୍ରକାଶନଟି ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଆସିଥିବା ଏକ ସନ୍ଦେଶକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯେପରି *King James Bible* କରିଥିଲା; କାରଣ "telegraph" ଶବ୍ଦଟି, ଯାହା ଦୁଇଟି ଗ୍ରୀକ୍ ଶବ୍ଦରୁ ଗଠିତ, ଦୂରରୁ ଆସୁଥିବା ଏକ ସନ୍ଦେଶକୁ ଅର୍ଥ କରେ। ପ୍ରଥମ ଶବ୍ଦ (tele) ର ଅର୍ଥ "ଦୂରବର୍ତ୍ତୀ କିମ୍ବା ବହୁ ଦୂରରେ," ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ଶବ୍ଦ (grapho) ର ଅର୍ଥ "ଲେଖିବା କିମ୍ବା ଲିପିବଦ୍ଧ କରିବା।" ଏକତ୍ରେ ସେଗୁଡ଼ିକର ଅର୍ଥ ହେଉଛି "ଦୂରତାରେ ଲେଖିବା କିମ୍ବା ପ୍ରେଷଣ କରିବା।" 1611 ମସିହାରେ, *King James Bible* ର ଉତ୍ପାଦନ ମାଧ୍ୟମରେ ପରମେଶ୍ୱର ସ୍ୱର୍ଗରୁ ନିଜ ସନ୍ଦେଶକୁ ପ୍ରେଷଣ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଦୁଇଶେ କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷର ଶେଷରେ, 1831 ମସିହାରେ *Vermont Telegraph* ରେ ପ୍ରଥମେ ଔପଚାରିକ ଭାବେ ରୂପାୟିତ ହୋଇଥିବା ମିଲରଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ ମଧ୍ୟ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସନ୍ଦେଶକୁ ପ୍ରେଷଣ କରିଥିଲା। ସେହି ସନ୍ଦେଶଟି ହେଉଛି "ଜ୍ଞାନର ବୃଦ୍ଧି," ଯାହା 1798 ମସିହାରେ "ଶେଷ ସମୟରେ" ଖୋଲାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ପରେ ସେହି ପିଢ଼ୀ ପାଇଁ ତିନି-ପଦକ୍ରମିକ ପରୀକ୍ଷା-ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିଥିଲା। ସେହି ଇତିହାସ *Future for America* ର ଇତିହାସର ଏକ ପ୍ରତୀକରୂପ ଥିଲା।

୧୭୭୬ ମସିହାର ସ୍ୱାଧୀନତା ଘୋଷଣାପତ୍ର, ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ତେରୋ ଅଧ୍ୟାୟର ପୃଥିବୀର ପଶୁର ଆରମ୍ଭକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଏହା ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରର ଆରମ୍ଭକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ଏହିପରି କରି ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରର ଶେଷ ସମୟରେ ସ୍ୱାଧୀନତାର ସୀମାବଦ୍ଧତାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ। Future for Americaର ସନ୍ଦେଶ (ନାମ ଯେପରି ସୂଚିତ କରେ), ସ୍ୱାଧୀନତା ଘୋଷଣାପତ୍ରର ପ୍ରକାଶନ ସହିତ ଆରମ୍ଭରେ ଯାହାର ପ୍ରତିରୂପ ଦିଆଯାଇଥିଲା ସେହି ଶେଷକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ଦୁଇଶେ କୁଡ଼ି ବର୍ଷ ପରେ, ୧୯୯୬ ମସିହାରେ, The Time of the End ପତ୍ରିକାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିବା ସେହି ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ, ପୂର୍ବରୁ Future for America ନାମରେ ପରିଚିତ ଥିବା ଆଇନଗତ ସଂସ୍ଥାକୁ ଗ୍ରହଣ କଲା। ସେହି ବର୍ଷ, Our Firm Foundation ନାମକ ପ୍ରକାଶନରେ ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରଚାଳିତ ହୋଇଥିବା ଲେଖାଗୁଡ଼ିକୁ ନିୟେ ଗଠିତ The Time of the End ପତ୍ରିକା ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା।

'Future for America' ନାମକ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ର ନାମଟି ସ୍ୱ ାଧୀନତା ଘୋଷଣାପତ୍ର ର ଇତିହାସକୁ ସମ୍ବୋ ଧନ କରେ, କାରଣ ସେହି ପ୍ର କାଶନଟି ଯୁକ୍ତ ରାଷ୍ଟ୍ର ଆମେରିକାର ଆରମ୍ଭ କୁ ଚିହ୍ନ ିତ କରିଥିଲା, ଏବଂ ଯୀଶୁ ସଦା ଶେଷକୁ ଆରମ୍ଭ ସହିତ

ଉଦାହରଣ କରନ୍ତି। 'The Time of the End' ନାମକ ସେହି ପ୍ରକାଶନର ଶିରୋନାମ 1989 ମସିହାର "ଶେଷକାଳ"କୁ ସମ୍ବୋଧନ କରେ, କିନ୍ତୁ ସେହିସହିତ ମିଖାଏଲ ଉଠିଦାଁଡିବାବେଳେ ଅନୁଗ୍ରହକାଳର ଶେଷକୁ ମଧ୍ୟ ସୂଚିତ କରେ। ପ୍ରକାଶନଟିରେ ଔପଚାରିକ ଭାବେ ସଂଗଠିତ ସନ୍ଦେଶ (Daniel eleven, verse forty through forty-five), 1989 ମସିହାରେ ସୋଭିଏତ ୟୁନିଅନର ପତନ ସହିତ ଅମୁଦ୍ରିତ ହୋଇଥିଲା (ଶେଷକାଳ), ଏବଂ ଯେ ପଦ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଅମୁଦ୍ରିତ ହୋଇଥିଲା, ସେଗୁଡ଼ିକ 1989 ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଆଗକୁ ବଢୁଥିବା ଏକ ଇତିହାସିକ କ୍ରମକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରେ, ଯାହା ଦ୍ୱାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟର ପ୍ରଥମ ପଦ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚି, ସେଠାରେ ମିଖାଏଲଙ୍କ ଉଠିଦାଁଡିବାକୁ ଏବଂ ମାନବୀୟ ଅନୁଗ୍ରହକାଳର ସମାପ୍ତିକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ।

୧୭୭୬ ମସିହାରେ *Declaration of Independence* ପ୍ରକାଶିତ ହେବାଠାରୁ *The Time of the End* ପତ୍ରିକା ପ୍ରକାଶିତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମୟ ମୋଟେ ଦୁଇ ଶେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟି ବର୍ଷ ସମାନ ହୁଏ, ଏବଂ ଏହାର ଆରମ୍ଭ ଓ ଶେଷ ଉଭୟ ଏକେଇ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ସମ୍ବୋଧନ କରେ। *The Time of the End* ପ୍ରକାଶନଟି ସେହି ଅଧ୍ୟାୟଗୁଡ଼ିକୁ ସଙ୍କଳନ କରି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିଲା, ଯେଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରଥମେ *Our Firm Foundation* ପ୍ରକାଶନରେ ପ୍ରବନ୍ଧରୂପେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା; ଏବଂ ଏହା ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସତ୍ୟକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ ଯେ, ମିଲ୍ଲରାଇଟ୍ ଆନ୍ଦୋଳନର ମୂଳଭୂତ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଦୃଢ଼ଭାବେ ଧରି ରଖିବା ବିନା (ଯାହା "our firm foundation" ଅଟେ), ୧୯୮୯ ମସିହାରେ "time of the end" ସମୟରେ ଘଟିଥିବା "increase of knowledge" କୁ ବୁଝିବା ଅସମ୍ଭବ।

"ଶେଷ ସମୟ" ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଥିବା ମାର୍ଗଚିହ୍ନ ଏବଂ ପ୍ରଥମ ଓ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ଆନ୍ଦୋଳନମାନଙ୍କର ସମାନାନ୍ତର ଇତିହାସମାନଙ୍କରେ ସନ୍ଦେଶର "ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ରୂପଦାନ"କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିବା ମାର୍ଗଚିହ୍ନ—ଉଭୟରେ ଲେବୀୟ ପୁସ୍ତକ ଛବିଶ ଅଧ୍ୟାୟର "ସାତ କାଳ"ର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଉପାଦାନଗୁଡ଼ିକ ସମାବିଷ୍ଟ ଅଛି। ସମାନାନ୍ତର ଇତିହାସମାନଙ୍କରେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ମାର୍ଗଚିହ୍ନ ହେଉଛି ସନ୍ଦେଶର ଶକ୍ତିପ୍ରଦାନ, ଯାହାକି 1840 ଆଗଷ୍ଟ 11 ତାରିଖରେ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟର ଦୂତଙ୍କ ଅବତରଣ ଦ୍ୱାରା, କିମ୍ବା 2001 ସେପ୍ଟେମ୍ବର 11 ତାରିଖରେ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ଅଠାରୋ ଅଧ୍ୟାୟର ଦୂତଙ୍କ ଅବତରଣ ଦ୍ୱାରା ଚିହ୍ନିତ ହୋଇଛି। ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ନବମ ଅଧ୍ୟାୟର ଦ୍ୱିତୀୟ ହାୟର ପୂରଣ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟର ଦୂତଙ୍କୁ ଅବତରଣ କରାଇଥିଲା, ଏବଂ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟର ତୃତୀୟ ହାୟର ପୂରଣ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ଅଠାରୋ ଅଧ୍ୟାୟର ଦୂତଙ୍କୁ ଅବତରଣ କରାଇଥିଲା।

ସମାନ୍ତର ଇତିହାସମାନଙ୍କରେ ଦୂତ ଅବତରଣ କରୁଥିବା ସମୟରେ ହିଁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷା "ଛିଟିବା" ଆରମ୍ଭ କରେ। ସେହି ସମୟରେ ପୂର୍ବକଥିତ ଘଟଣାର ନିଶ୍ଚିତିକରଣ ଦ୍ୱାରା ସନ୍ଦେଶଟି "ଶକ୍ତିସମ୍ପନ୍ନ" ହୁଏ। ମିଲେରୀୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ, ଏହା ଥିଲା ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ନବମ ଅଧ୍ୟାୟ, ପନ୍ଦର ପଦରେ ଥିବା ଦ୍ୱିତୀୟ ହାୟର ଇସ୍ଲାମ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସମୟ-ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ପୂରଣରେ ଓଟୋମାନ ସର୍ବୋଚ୍ଚତାର ଅବସାନ। ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ଆନ୍ଦୋଳନ ପାଇଁ, ଏହା ଥିଲା "ଜାତିଗୁଡ଼ିକର କ୍ରୋଧିତ ହେବା," ଯାହା ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 10:7 ରେ ସପ୍ତମ ତୂରୀର ସମୟରେ ଥିବା ତୃତୀୟ ହାୟର ଇସ୍ଲାମ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ, ଯାହା ନ୍ୟୁୟର୍କ ସହରର ବିଶାଳ ଭବନଗୁଡ଼ିକୁ ଧ୍ୱଂସ କରାଯାଇଥିବାବେଳେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା।

ସମାନ୍ତରାଳ ଇତିହାସମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରମୁଖ ମାଇଲସ୍ତମ୍ଭ ଅଦ୍ଭୁତ ସଂଖ୍ୟାକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ସହ ସରାସରି ସମ୍ବନ୍ଧିତ; ସେହିଁ ଦୁଇଟି ଦର୍ଶନର ସମ୍ପର୍କ ଉପରେ ନିଜ ହସ୍ତାକ୍ଷର ରଖିଛନ୍ତି, ଯେଉଁ ଦର୍ଶନମାନେ କ୍ରମେ ଦୁଇ ହଜାର ତିନି ଶତ ବର୍ଷ ଏବଂ ଦୁଇ ହଜାର ପାଞ୍ଚ ଶତ କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କର ଅବତରଣ ସମୟରେ ଉତ୍ଥାପିତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ପ୍ରହରୀମାନେ ଏକ ସଚେତନତାର ତୂରୀ ଧ୍ୱନି କରନ୍ତି, ଯାହାର ମଧ୍ୟରେ ଲାଓଦିକିୟାଙ୍କ ପାଇଁ ସନ୍ଦେଶ ସମ୍ମିଳିତ ଅଛି; ଏବଂ 1856 ମସିହାରେ, ସେହି ସନ୍ଦେଶ "ସାତ ଥର"ର ବଡ଼ ଆଲୋକର ମୋହର ଖୋଲାଯିବା ସହ ସରାସରି ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଥିଲା। ହବକ୍କୂକଙ୍କର ଦୁଇଟି ତାଲିକାର ମାଇଲସ୍ତମ୍ଭ, ଯାହା 1843 ଏବଂ 1850ର ଅଗ୍ରଣୀ ଚାର୍ଟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ, ଏବଂ ଯେଉଁ ଦୁଇଟି ମଧ୍ୟ ଚିତ୍ରରୂପେ "ସାତ ଥର"କୁ ଦର୍ଶାଏ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମାନ୍ତରାଳ ଇତିହାସରେ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କର ଅବତରଣ ଓ "ପ୍ରଥମ ନିରାଶା" ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା।

"ବିଳମ୍ବ ସମୟ"ର ଚିହ୍ନ 1843 ମସିହାର ବିଫଳ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ସହ ସିଧାସଳଖ ଭାବେ ସମ୍ବନ୍ଧ; ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ଦୁଇ ହଜାର ତିନି ଶତ ବର୍ଷର, ଏବଂ ସେହି ସହିତ ଦୁଇ ହଜାର ପାଞ୍ଚ ଶତ କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷର ପୂରଣ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଥିଲା।

ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆର୍ତ୍ତଧ୍ୱନିର ସନ୍ଦେଶ ଥିଲା ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସମୟର ଏହି ଦୁଇ ଅବଧିର ସନ୍ନିହିତ ପୂରଣର ପରିଚୟ। ଶେଷ ଚିହ୍ନରେ ବନ୍ଦ ପ୍ରଶାସନୀୟ "ଦ୍ୱାର" ସେହି ଦୁଇ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଅବଧିର ପୂରଣକୁ ପରିଚିହ୍ନିତ କରେ, ଏବଂ ସପ୍ତମ, ଅର୍ଥାତ୍ ଜୁବିଲୀ ତୂରୀ, କେଉଁଠାରୁ ଧ୍ୱନିତ ହେବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରେ, ତାହାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ପ୍ରତ୍ୟେକ ଇତିହାସରେ ଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଚିହ୍ନ ସିଧାସଳଖ ଭାବେ "ସାତ ସମୟ" ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ, ଏବଂ "ସାତ ସମୟ" ହେଉଛି ସେହି ସୂତ୍ର ଯାହା ଉଭୟ ଇତିହାସକୁ ଏକତ୍ର ବାନ୍ଧେ, ଏବଂ ଉଭୟ ଇତିହାସ ମିଶି ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷାର ସନ୍ଦେଶକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

ଆମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରବନ୍ଧରେ ଏହି ଅଧ୍ୟୟନକୁ ଜାରି ରଖିବୁ।

> "'ଯେଉଁମାନେ ଅନାଜ୍ଞାକାରୀ ହୋଇ ବାକ୍ୟରେ ଠୋକର ଖାଆନ୍ତି,' ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଅପରାଧର ଶିଳା। କିନ୍ତୁ 'ଯେଉଁ ଶିଳାକୁ ନିର୍ମାତାମାନେ ଅସ୍ୱୀକାର କଲେ, ସେହି ଶିଳାହିଁ କୋଣର ପ୍ରଧାନ ଶିଳା ହୋଇଛି।' ଅସ୍ୱୀକୃତ ଶିଳା ପରି, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ପୃଥିବୀସ୍ଥ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅବହେଳା ଓ ଅତ୍ୟାଚାର ସହିଥିଲେ। ସେ 'ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତୁଚ୍ଛୀକୃତ ଓ ପରିତ୍ୟକ୍ତ, ଦୁଃଖର ପୁରୁଷ, ଏବଂ ଶୋକ ସହିତ ପରିଚିତ: ... ସେ ତୁଚ୍ଛୀକୃତ ଥିଲେ, ଏବଂ ଆମେ ତାଙ୍କୁ କିଛି ମୂଲ୍ୟ ଦେଇନଥିଲୁ।' ଯିଶାଇୟ 53:3। କିନ୍ତୁ ସେ ମହିମାନ୍ୱିତ ହେବାର ସମୟ ନିକଟରେ ଥିଲା। ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ଦ୍ୱାରା ସେ 'ଶକ୍ତିସହିତ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର' ବୋଲି ଘୋଷିତ ହେବେ। ରୋମୀୟ 1:4। ତାଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଗମନରେ ସେ ସ୍ୱର୍ଗ ଓ ପୃଥିବୀର ପ୍ରଭୁ ଭାବେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବେ। ଯେମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ତାଙ୍କୁ କ୍ରୁଶରୋହଣ କରିବାକୁ ଯାଉଥିଲେ, ସେମାନେ ତାଙ୍କର ମହାନତାକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିବେ। ସମସ୍ତ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡର ସମ୍ମୁଖରେ ଅସ୍ୱୀକୃତ ଶିଳା କୋଣର ପ୍ରଧାନ ଶିଳା ହେବ।"
>
> "ଏବଂ 'ଯାହା ଉପରେ ଏହା ପଡ଼ିବ, ତାହାକୁ ଏହା ଗୁଣ୍ଡଚୁରା କରିଦେବ।' ଯେ ଲୋକମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଅସ୍ୱୀକାର କଲେ, ସେମାନେ ଶୀଘ୍ରେ ନିଜମାନଙ୍କର ନଗର ଓ ଜାତିର ବିନାଶ ଦେଖିବାକୁ ଥିଲେ। ସେମାନଙ୍କର ଗୌରବ ଭଙ୍ଗିଯିବ, ଏବଂ ପବନ ପୂର୍ବରୁ ଧୂଳି ପରି ଛିଣ୍ଡିଯାଇ ଛିଟିଯିବ। ଏବଂ କ'ଣ ଥିଲା ଯାହା ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କୁ ଧ୍ୱଂସ କଲା? ସେହି ପାଷାଣ ହିଁ, ଯାହା ଉପରେ ସେମାନେ ଯଦି ନିର୍ମାଣ କରିଥାନ୍ତେ, ତେବେ ସେହି ତାଙ୍କର ନିରାପତ୍ତା ହୋଇଥାନ୍ତା। ଏହା ଥିଲା ତୁଚ୍ଛିତ ହୋଇଥିବା ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ମଙ୍ଗଳମୟତା, ଅବହେଳିତ ଧାର୍ମିକତା, ଉପେକ୍ଷିତ କୃପା। ମନୁଷ୍ୟମାନେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବିରୋଧରେ ସ୍ଥାପିତ କଲେ, ଏବଂ ଯାହା କି ସେମାନଙ୍କର ଉଦ୍ଧାର ହେବାକୁ ଥିଲା, ସେସବୁ ସେମାନଙ୍କର ବିନାଶରେ ପରିଣତ ହେଲା। ଈଶ୍ୱର ଯାହାକୁ ଜୀବନ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରିଥିଲେ, ସେହିକୁ ସେମାନେ ମୃତ୍ୟୁର କାରଣ ବୋଲି ଦେଖିଲେ। ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ କ୍ରୁଶରେ ବିଧିତ କରାଯାଇବାରେ ଯିରୁଶାଲେମର ବିନାଶ ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ଥିଲା। କାଲଭାରୀ ଉପରେ ବହାଯାଇଥିବା ରକ୍ତ ହେଉଛି ସେହି ଭାର, ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ଜଗତ ପାଇଁ ଓ ଆସନ୍ତା ଜଗତ ପାଇଁ ବିନାଶରେ ବୁଡାଇଦେଲା। ଏହିପରି ହେବ ସେହି ମହା ଶେଷ ଦିନରେ, ଯେତେବେଳେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର କୃପାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରୁଥିବାମାନଙ୍କ ଉପରେ ନ୍ୟାୟବିଚାର ପତିତ ହେବ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ସେମାନଙ୍କର ଅପରାଧର ପାଷାଣ, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରତିଶୋଧକାରୀ ପର୍ବତ ରୂପେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବେ। ତାଙ୍କର ମୁଖମଣ୍ଡଳର ମହିମା, ଯାହା ଧାର୍ମିକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଜୀବନ, ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଭସ୍ମକାରୀ ଅଗ୍ନି ହେବ। ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାତ ପ୍ରେମ, ତୁଚ୍ଛିତ କୃପା ହେତୁ, ପାପୀ ବିନାଶ ପାଇବ।"
>
> "ଅନେକ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଏବଂ ପୁନଃପୁନି ସତର୍କବାଣୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା, ଯୀଶୁ ପ୍ରକାଶ କଲେ ଯେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବାର ଫଳରେ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ଉପରେ କ'ଣ ପରିଣାମ ଆସିବ। ଏହି କଥାମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ସେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯୁଗର ସେମାନଙ୍କୁ ସମ୍ବୋଧନ କରୁଥିଲେ, ଯେମାନେ ତାଙ୍କୁ ନିଜମାନଙ୍କ ଉଦ୍ଧାରକ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି। ପ୍ରତ୍ୟେକ ସତର୍କବାଣୀ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଟେ। ଅପବିତ୍ର କରାଯାଇଥିବା ମନ୍ଦିର, ଅନାଜ୍ଞାକାରୀ ପୁତ୍ର, ମିଥ୍ୟା ଦ୍ରାକ୍ଷାବାଟିକା-ରକ୍ଷକମାନେ, ଅବହେଳାକାରୀ ନିର୍ମାତାମାନେ—ଏହାମାନଙ୍କର ସମପ୍ରତିରୂପ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପାପୀଙ୍କ ଅନୁଭବରେ ଦେଖାଯାଏ। ସେ ପଶ୍ଚାତ୍ତାପ ନ କରିଲେ, ଯେ ଦଣ୍ଡବିଧାନକୁ ସେମାନେ ପୂର୍ବସୂଚିତ କରିଥିଲେ, ତାହା ତାଙ୍କର ହେବ।" The Desire of Ages, 599, 600.